

som jeg dog mener har nogen Betydning, at vi derigennem, mere end heldigt er, annoncere vor daarlige Finanstilstand. Da det er bekendt hos en Række Stater og hos dette internationale Forbund, at Danmark i 2 Aar har givet 300 Kr., tror jeg, vi vilde stille os i et uheldigt Lys, hvis vi sagde, at vi nu paa Grund af vor finansielle Stilling ikke have Raad til at give disse 300 Kr. Det forekommer mig, at vi saa hellere maa angive en anden Grund, f. Eks. den, at Danmark ikke finder det hensigtsmæssigt at yde sin Støtte til Mellemstandens Fremme, men det tror jeg heller ikke godt kan lade sig gøre. Jeg vil derfor meget henstille, at man bevilger dette Beløb igen; jeg gentager det, det kommer ikke under nogen som helst Form de herværende Samfundsklassers Foreninger til Nytte, man yder kun hele Sagen sin Støtte derved, at ogsaa den danske Regering er med i denne Sag. Sverige er med, og Norge tiltræder nu ogsaa som sidste Land; endvidere er der en hel Del mellemeuropæiske Regeringer, som ere med. Jeg husker det ikke rigtigt, men jeg tror nok, Sverige giver 600 Kr. — eller rettere Francs —, men det er i alle Tilfælde et Beløb, som er større end det, vi have givet.

Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende gøre nogle Bemærkninger om Postvæsenets Budget. I Hovedsagen kan jeg slutte mig til det Standpunkt, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har indtaget, men vil dog gøre nogle yderligere Bemærkninger. Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) vilde reducere Betydningen af de statistiske Oplysninger, der ere givne, om muligt til Nul. Deri mener jeg imidlertid, at han har Uret. Den ærede Ordfører kan have megen Ret i, at man ikke kan maale Postvæsenets Nyttевirkning under Hensyn til, hvor der er de største Indtægter og Udgifter. Det vil jeg naturligvis ikke bestride, men ikke desto mindre have Oplysningerne deres store Betydning. Der er uægtelig en vis københavnskijendtlig Tendens forskellige Steder, og dersom Oplysningerne havde vist, at København gav en forholdsvis ringe Indtægt med forholdsvis meget stor Udgift, saaledes at Postvæsenet her i Landet gav et Underskud, som mer eller mindre skyldtes København, saa er jeg ganske sikker paa, at det vilde være blevet fremdraget, ogsaa af den ærede Ordfører, som en særlig Tilskyndelse til at indskrænke de Bevillinger og det Personale, som Postvæsenet har i København.

Nu have Oplysningerne givet det modsatte Resultat, og uden at ville være særlig nærgaaende mod den ærede Ordfører tror jeg, at dette bidrager noget til, at han er tilbøjelig til at frakende dem Betydning. Jeg vil ikke gentage de Tal, som nylig bleve nævnedes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, men det er jo saaledes, at det Overskud, som Postvæsenet har for Københavns Vedkommende, er godt og vel 9 Gange saa meget pr. Indbygger som for Provinsernes Vedkommende, idet København nemlig yder 1 Kr. 83 Øre pr. Indbygger, medens Provinserne yde 20 Øre pr. Indbygger. Saaledes forholder det sig nu engang, og den Betydning have disse Oplysninger, at de ikke give nogen som helst Hjemmel til at komme det københavnske Postvæsen til Livs, tværtimod. Der vil være Anledning til ikke at stille sig for knebent overfor det københavnske Postvæsen. I det hele taget kan man ikke i Postvæsenets Status finde nogen som helst Opfordring til at knibe hverken i København eller andre Steder, thi som omtalt ved første Behandling giver Postvæsenet et Overskud af godt 1 Mill. efter at have afholdt alle sine Udgifter, Forrentning og Amortisation. Postvæsenet tjener altsaa Penge til Staten, hvilket et Postvæsen maaske ikke burde, men denne Omstændighed kan paa den anden Side ikke opfordre til Kniberi, men derimod til, at Postvæsenet viser sig saa kulant overfor sine Kunder som muligt, siden det oven i Købet tjener Penge paa dem.

Nu er der sagt, og det har forbavset mig at høre, med hvilken Styrke det er blevet fremført: Hvorfor skal der her i Byen være 6 Ombæringer og ude paa Landet kun 3? Endvidere er det fremhævet, at her faar man sine Pakker tilbragt direkte, men ude paa Landet maa man selv hente dem paa Posthuset. Det forbavser mig at høre disse Argumenter fremførte, thi de ere saa kortsynede, at jeg ikke havde ventet at høre dem fremførte af intelligente og tænkende Mænd, thi der er jo her en Ulighed til Stede. Der synes at være en mærkelig Tilbøjelighed til at se bagvendt paa dette Forhold, se fra den store By nedefter, som om Forholdet herinde var det oprindelige, og som om man knappede af ude paa Landet. Man vilde med samme Ret kunne beklage sig over, at der ikke i enhver Landsby er et kongeligt Teater, et Universitet eller i det mindste en Latinskole, og over, at der ikke er asfalterede Gader og dit og dat. Det ligger imidlertid i